

S V A T O
V Á C L A V S K Á
V I N I C E 4

DUBEN

Je snadné usnout a sladké spát, když člověka zrovna netíží žádný velký problém. Tedy ne že by svět byl bez problémů, problémů je spousta, ale nejsou to nutně problémy naše. Jistě, ve zprávách a v novinách se člověk dozví strašné věci, spoustu strašných věcí. Víc strašných věcí, než do kolika je vůbec schopen se vcítit. Možná proto ty nářky na otupělost a nedostatek soucitu. Člověk je prostě stavěn na to, zabývat se určitým objemem problémů, a když je toho příliš, vypne. No a dnes díky tiskovým agenturám a sociálním sítím máme na talíři denně tolik problémů a hrůz ze všech koutů planety, že prostě nemůžeme se všemi upřímně soucítit. Beztak není v našich silách je všechny vyřešit, tak proč se jimi zabývat? Petr, Jan

a Jakub nevěděli asi úplně přesně, co má jejich Mistr za problém, ale asi tušili, že je to něco velkého, když on, takový duchovní silák, je celý zkroutěný a nemůže spát. Nejspíš si taky říkali, že Pán má plán a ať už se zítra odehraje cokoli, sotva bude v jejich moci tomu zabránit. Ostatně Ježíš po nich nic takového nechtěl. Naopak, to nejtěžší, co po nich chtěl, bylo, aby nechali meč v pochvě, smířili se se svou bezmocí, ale přesto nezavírali oči. A to je prosím těžká věc. Ani apoštolové to nezvládli. Ale je to úkol, který patří k žitému křesťanství. Neupadnout do lhostejnosti, žít v permanentním soucitu s trpícími, blízkými i vzdálenými. Nezasírat si zlo, sociální a ekologické průšvihy, hrozby budoucnosti a selhání systému, mít je

na paměti, zajímat se o ně, vydržet ten nával špatných zpráv, a přesto neupadat do letargie či beznaděje. Nenapravíme každou nespravedlnost, nezachráníme všechny děti z válečných oblastí, nenavštívíme všechny opuštěné, neutěšíme všechny zkroušené. A ani se to po nás nechce. My nejsme On. My jen zůstaňme chvílku vzhůru. S nimi se všemi.

Martin

Ačkoliv obvykle poezii nepublikujeme, pro sváteční číslo si dovolíme učinit drobnou výjimku a připomenout text naší farnice Marty Adamcové, který byl za P. Hájka zhudebněn a zpíval se na Zelený čtvrtek:

Smutná je duše má a k smrti znavená
těžký kříž nachýlí brzy má ramena -
proč Petře, Jane a Jakube spíš?

Krvavá krůpěj se zaperlí na skrání
brzy ji trnová koruna poraní -
proč Petře, Jane a Jakube spíš?

Jen tuto jednu noc strachu a úzkosti
prosíl jsem, bděte též v modlitbě
tichosti -
proč Petře, Jane a Jakube spíš?

I na nás zavolá jedenkrát takto Pán,
proč nechceš se mnou bdít, když
mnou jsi milován,
proč v hříchu slabosti dlíš?

Vstaň a dnes provázej mne cestou
křížovou
bys mohl vejíti v radost a slávu mou
v Otcovu nebeskou říš...

Marta Adamcová

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Farní charita

(1 Kor 13,3)

Děkujeme za finanční sbírku 26. března t. r. V době uzávěrky ještě neznáme její výsledek.

Srdečně zveme na Den seniorů a nemocných - v sobotu 8. dubna t. r. Už od 7.00 h bude příležitost ke svátosti smíření a duchovním rozhovorům, v 8.30 h modlitba růžence a od 9.00 h mše svatá s udílením svátosti nemocných. Od 10.30 h budeme mít příležitost naslouchat vzácné návštěvě - paní MUDr. Marii Svatošové, zakladatel-

ce českého hospicového hnutí. Kolem poledne poobědváme a pak si budeme moci zazpívat s doprovodem milého Františka Kopeckého. Těšíme se na setkání, vzájemné sdílení a pobývání. Kdo bude potřebovat dopravu autem, ozvěte se prosím Pavlovi Zezulkovi (723 922 996).

*Za fachu Hanka
vrsovice@praha.charita.cz*

*721 444 323
č. účtu: 3400038319/0800*

Postavme lampu víry na svícen

Vážení spolufarníci,

asi by bylo nošením dříví do lesa se tu rozepisovat o tom, že jsme vyzýváni, abychom svoji víru nežili jenom pro sebe. Máme ji šířit kolem nás a být solí země. Vyslovit to je lehké, ale jak na to? Je třeba si uvědomit, že Bůh k sobě volá každého člověka. Mnozí z takzvaně nevěřících by rádi mezi nás přišli, ale brání jim v tom různé důvody. A je na nás jim tyto zábrany pomoci překonat.

Naše farnost dlouhé roky pořádala Kurzy Alfa. Každý podzim se v sále sv. Václava vyváželo, přednášelo a diskutovalo. Letos jsme se ale rozhodli Alfu nedělat. Proč? Protože je poměrně náročná nejen na organizaci a přípravu, ale i pro hosty. Ne každý se rozhodne účastnit se jedenácti na sebe navazujících setkání.

Chtěli bychom připravit jiný formát akce pro ty, kteří hledají svoji víru a překonávají své překážky. Pět nebo šest setkání. Budou to možná přednášky a možná jenom diskuse na témata, která budou pro hosty atraktivní a budou se dotýkat jejich osobního vztahu k víře.

Hledáme všechny dobrovolníky, kteří by se takového projektu chtěli nejen

zúčastnit, ale i pomoci ho vytvářet. Vše je otevřené. Možná namítnete, že je to závazek a dnes má každý mnoho aktivit. Z vlastní osobní zkušenosti Vám mohu slíbit, že setkání s hledajícími prohloubí Vaši víru. Učí nás to přemýšlet o jejich základech v prostých slovech, srozumitelných i těm nekostelním - a hlavně srozumitelným sobě samým. Zároveň tím vytváří společenství, kde se máme šanci blíže seznámit s lidmi, které dnes netečně míváme v kostele. Myslím, že nikdo, kdo „nasedne do tohoto vlaku“, nebude litovat. Zjistí, že čas, tu cenu za jízdenku, dobře investoval.

Tento projekt obsahuje spoustu aktivit, které nejsou až tak časově náročné - od vytváření nástěnek přes nápady, co dát na internet, hledání témat a formátu setkání, až po vlastní organizaci setkání. Každý určitě najde to, co může nabídnout.

Akce by měla proběhnout v 1. čtvrtletí 2018.

18. dubna 2017 bude na faře od 19 hodin schůzka všech zájemců. Přijďte, i když si nejste jistí. Je to jedinečná možnost, jak přiblížit víru lidem kolem nás. Těšíme se na spolupráci s Vámi.

Michal Žilka

SVĚTEC v tomto měsíci

Svatý Petr Veronský (mučedník, kněz, řeholník, kazatel)

svátek 6. 4.

Narodil se kolem r. 1205 ve Veroně v Itálii. Jeho rodiče byli zámožní členové albigenké sekty. Jelikož ale ve

Veroně nebyly žádné sektářské školy, posílal otec Petra do škol katolických. Chlapec si zamiloval katolickou víru

a dobře se učil. Po skončení školy jej otec poslal na vysokou školu do Boloně. I zde Petr vynikal jak v učení, tak v mravech. V r. 1221 požádal o vstup do řádu dominikánského, a byl přijat samotným zakladatelem, sv. Dominikem, který krátce na to zemřel. Petr byl svědomitým řeholníkem a pravidla vždy řádně zachovával. Jak už to bývá, slušný a řádný člověk je trnem v oku těm méně slušným. I Petr byl obviněn, u svého převora, že si do své cely vodí ženy. Petr se nikterak nehájil, ač na tom nebylo ani slova pravdy. Byl poslán do jiného kláštera, kde mu bylo uloženo přísné pokání. Petr se trpělivě podvolil a konal uložené pokání bez reptání. Jen jednou si posteskl před křížem: „Pane, ty víš že jsem nevinen, proč dopouštíš, abych byl nespravedlivě posuzován?“

A Kristus na kříži Petrovi odpověděl: „A co jsem udělal já, že mne ukřižovali? Nebuď malomyslný a uč se trpělivě nést svůj kříž.“ A Petr poslechl. Jeho nevina byla později prokázána a těšil se u spolubratrů velké vážnosti. Zastával vysoké úřady, mimo jiné byl převorem a papežským vyslancem. Byl též vynika-

jícím kazatelem, potíral bludy, zejména albigenké a lid jej miloval a ctíl.

Ne tak bludaři, kteří mu záviděli jeho úspěchy. Najali proto zabijáky (zase nic nového pod sluncem), kteří Petra, který byl právě na misijní cestě ve Farze – kousek od Milána – přepadli a zabili. Stalo se tak 6. dubna 1252. Traduje se, že Petr umíraje napsal vlastní krví slovo „Credo!“ Věřím.

Byl pohřben v Miláně, v kostele sv. Eustorgia, kde odpočívá dodnes. Za rok po své smrti, 24. 3. 1253, byl Petr mučedník kanonizován.

Světec je zobrazován v dominikánském rouchu s prstem na ústech, na znamení, že je přikázáno mlčet, nebo s ránou na hlavě – mučednictví – a s mečem nebo nožem.

Jeho obrazy a sochy najdeme zejména v Itálii.

Je patronem dominikánů, Lombardie a vévodství Modeny a kupodivu šestinedělek – jak k tomuto patronátu přišel, není známo. Dále je vyzván při bolestech hlavy a za dobrou úrodu.

Alena Králová

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Toufarův příběh táhne

Duchovní odkaz a síla lidského charakteru pátera Josefa Toufara (1902–1950) znovu ožívá. Před 67 lety byl Toufar umučen komunistickým režimem kvůli tzv. Čihošťskému zázraku. Spisovateli

Miloši Doležalovi vyšla kniha *Krok do tmavé noci* (vyd. Nezávislý podmelechovský spolek, 2016).

Ostatně Doležal venkovskému knězi z Vysočiny již věnoval pozornost dříve. Předtím mu vyšly knihy *Jako bychom dnes zemřít měli* (Nová tiskárna Pel-

hřimov, 2012) a Vrátime se do otcovské náruče (Tři kázání P. Josefa Toufara, vyd. Nezávislý podmelechovský spolek, 2015).

Skutečně mrazivé souvislosti

Paradoxně Toufar neviděl to, co věřící - že se kříž několikrát pohnul, protože byl při kázání ke kříži zády... Jev se opakoval. I když si věřící svého kněze hlídali, byl unesen. Zatčení 28. ledna 1950 bylo provedeno lstí, vylákali ho „redaktoři od tiskové agentury“.

Vydejme se nyní do února téhož roku. Komunisté tehdy oslavovali po celé republice druhé výročí komunistického puče a právě 25. února v Praze umírá ve státním sanatoriu dobitý římskokatolický kněz Toufar po bezmála měsíčním brutálním vyšetřování příslušníky StB. Dva dny nato v dopoledních hodinách probíhala na nedalekém pražském Albertově soudní pitva Toufarova těla, kterou vedl známý antropolog a lékař - profesor František Hájek; na pitevně byl však přítomen i estébák Jaroslav Rotsch. A v ten samý den (27. února) v deset dopoledne se konalo zasedání ÚV KSČ za přítomnosti Gottwalda, Nejedlého, Zápotockého, Čepičky. Ti v tuto chvíli věděli, že Toufar je mrtvý a že nemůže být použit pro velké politické divadlo - pro monstrproces. Domlouvali se proto, jak by „teto nové situace“ mohli propagandisticky využít. Hned odpoledne se na Státním úřadu pro věci církevní chopí aktivy Alexej Čepička, Gottwaldův zet. Čepička coby první pověřený ministr tohoto úřadu sezve několik spolupracovníků a také dva mladé filmaře. Ti už probírají, jak budou natáčet film (Běda tomu, skrze

něhož přichází pohoršení, rež. Přemysl Freiman, 1950, 12 min.). „Zatímco mrtvola umučeného faráře Toufara ještě není zahrabána, oni už osnují plán, jak ho budou dehonestovat a nasazovat mu masku zločince,“ podotýká Miloš Doležal.

Samotný závěr Toufarova života byl extrémně krutý. Toufar si našetřil pět tisíc na pohřeb, ale ty mu pak při domovní prohlídce ukradl estébák. Jelikož se kněz při výsleších nepřiznal ke zinscenování zázraku, zvětšili nátlak a přišli na něj s křivým obviněním, se sexuálním zneužíváním dětí. Dále byl Toufar před smrtí dokonce operován, aby ho soudruzi nakonec zachránili pro svoje účely, ale farářův stav už byl beznadějný. Jeho zbědované tělo jako důkaz mělo nadobro zmizet a putovalo do hromadného pohřebiště v Ďáblicích do jámy číslo 16, třetí vrstvy seshora, druhého místa od levého kraje.

V knize najdeme známá fakta, ale i nově objevené dokumenty

Toufarova poslední vůle, kterou sepsal 9. září 1948 v Čihošti. Záznamy výpovědí Toufarových mučitelů o zahájení vyšetřování a průběhu věznění Toufara ve Valdicích u Jičína, včetně jejich přesvědčení anebo toho, jak přišli k StB. Ukázka korespondence - například dopis Toufara synovci Bohuslavu ze dne 13. října 1949, napsaný v Čihošti.

Toufar byl na počátku mohutný chlap, mlčenlivý, zcela zdravý, ale velmi rychle se proměnil. Když v noci 23./24. února 1950 byl dobitý Toufar přivezen na filmovou rekonstrukci do Čihoště (na přání prezidenta Gottwalda, aby se dokázaly podvodné praktiky kléru), sí-

pavě dýchal, mluvil ztěžka a pomalu, krvácel z úst, nemohl chodit, musel být podpírán.

V knize najdeme i Toufarovo kázání na Velký pátek roku 1949.

Konec dobrý?, všechno dobré?

Dopis psaný prezidentu Gottwaldovi dne 9. března 1951 psala ustaraná Marie Pospíšilová, roz. Toufarová, která u svého strýce dělala hospodyní. Nevím od Toufarova zmizení, co s jejím strýcem je a zda vůbec žije. Naléhavě prosí o odpověď a přikládá obálku se známkou...

V roce 2013 dala katolická církev (Česká biskupská konference) souhlas k zahájení procesu Toufarova blahorečení. Tělo bylo pietně do Číhoště navraceno až 12. července 2014. Píše se rok 2014, kdy praneteř Josefa Toufara – Jitka Cvetlerová se svým doprovodem – přichází 28. října na Hrad převzít státní vyznamenání. Toufar dostal cenu in memoriam.

Toufar se fyzicky i duchovně přiblížil Umučenému. „Zápas o duši národa, o přesvědčení a srdce společnosti se vede neustále. Možná právě proto sledujeme současný obnovený zájem o příběh Josefa Toufara, a to díky Miloši Doležalovi, který ho vrátil a nabídl české společnosti jako maják, na kterém je jasně vidět, jaký byl skutečně charakter režimu, jak byl nelidský...“, uvedl u příležitosti prezentace knihy katolický kněz, teolog a církevní historik Tomáš Petráček. A vzpomíná na výročí Toufarovy smrti. Letos přesně 25. února byla na Toufarovu počest slavnostně odhalena plastika od Olbrama Zoubka. Socha pro Josefa Toufara je umístěna

v sakristii kostela sv. Víta v Zahrádce u Ledče nad Sázavou, kde P. Josef Toufar působil v letech 1940–1948.

Jak vidno, Toufar už nebude zapomenut a damnatio memoriae se nekoná!

Radana Šatánková

Obohacující setkání

Dobu postní jsem na výzvu o. Artura zahájila s pevným předsevzetím, že během ní se budu věnovat jedné z důležitých ctností – trpělivosti.

Nevím, jak vy, ale já přicházím do zpovědnice a zpovídám se opakovaně ze stejného hříchu a stále se mi nedaří se s ním vypořádat. Je to záležitost, kterou jsem se snažila ze svého života odstranit dávno před tím, než jsem uvěřila a byla pokřtěna – hněv. Totiž živý obraz křičící tváře rodiče nade mnou jako dítětem způsobil, že jsem se zapřísáhla, že já taková nikdy, nikdy nebudu. Ale kdykoliv jsem z jakékoliv příčiny oslabená, projev hněvu jen velice těžko brzdím. Přiznám se, že ve mně hněv čas od času úplně vyubublává napovrch – nejčastěji se to děje tak, že ten, kvůli kterému se zlobím, o tom vůbec neví. Aspoň tohle své předsevzetí dodržuju. Ale ani to není dobré, on je to vlastně projev autoagrese, která má podle lékařů drsné dopady na zdraví – vůbec není divu, že právě já trpím bolestmi kloubů... Hněv totiž neničí jen ty, na které je namířen, ale zároveň jako bumerang zabíjí i toho, kdo se hněvem nechává unést. Je to tak a přitom jsem si plně vědoma toho, že je laciné vymlouvat se na geny nebo na příklad rodiče – když druhý rodič byl naopak příkladem mistrovského ovlá-

dání se. Vždyť jsem si přece mohla vzít za vzor právě jeho, že?

Hněv přitom je jedním z tzv. kořenů všech hříchů, protože ty jsou provázány úplně se všemi hříchy. Jsou jimi podle papeže Řehoře Velikého, který žil v šestém století: *pýcha, hněv, závist, nečistota, obžerství, lenost a lakomství*. „Vyléčit“ se podle něj dají jen pěstováním návyků ctností, jež jsou jejich opakem (např. mírnost a trpělivost jsou opakem hněvu). Člověk se musí přestat obhajovat, vymlouvat se na druhé lidi nebo na rodové zatížení a musí chtít se hněvu zbavit. No, teorii jak vidno ovládám... *Já se upřímně chci tohoto hříchu zbavit, modlím se za to, vyznávám to Pánu ve svátosti smíření a teď, v postní době, jsem opravdu odhodlána se s pomocí Boží cvičit v trpělivosti.*

Ale pozor na to, co si přejeme - o. Surožskýj v této souvislosti vzpomněl příhodu, která se stala svatému Filipovi Nerimu: svatý Filip byl popudlivý člověk, který se snadno rozzlobil a často vybuchl hněvem - proto musel rovněž snášet hněvivou odezvu svých spolubratří. Jednoho dne pocítil, že už to takhle dál nejde. Běžel do kaple, klekl si před sochou Krista a prosil Pána, aby ho zbavil hněvu. Pak vyšel ven plný naděje. - První člověk, kterého potkal, byl jeden bratr, který v něm nikdy předtím nezbudil ani ten nejmírnější hněv. Nyní však, poprvé v životě, se k němu choval urážlivě a nepřijemně. Filip se rozzlobil a šel dál plný zloby - až potkal dalšího bratra, který mu byl vždycky zdrojem útěchy a štěstí. Avšak tentokrát mu i tento muž místo odpovědi mrzutě odsekl. Filip běžel zpátky do kaple, klekl si před sochu Krista a řekl:

„Pane, cožpak jsem tě neprosil, abys mě zbavil hněvu?“ A Pán mu odpověděl: „Ano, Filipe, a proto znásobuji příležitosti, při kterých se tomu můžeš učit.“

Tolik tedy k mému postnímu předsevzetí, a teď k tomu setkání zmíněnému v názvu tohoto příspěvku:

Už před měsícem jsem se přihlásila na manžely Jenišťovými pořádané „Setkání po Štěkni“. Netušila jsem, že právě trpělivost bude hlavním tématem první přednášky a pak i jedním ze stěžejních témat práce ve skupinkách. Ano, je to opět jeden z důkazů přítomnosti Boží v mém životě, Duch svatý to se mnou opravdu myslí dobře a pomáhá mi...

Přednášky vycházely z překladu tzv. hymnu na lásku (1 Kor 13,4-7) papežem Františkem. V něm hned prvním atributem lásky je trpělivost, v ekumenickém překladu je výraz shovívavost - to znamená, že já se umenším a neočekávám, že ten druhý ve vztahu se změní. Je to vlastně atribut samotného Boha, který je v Písmu vyjádřen slovy „váhavý k hněvu“. S trpělivostí souvisí naše očekávání, se kterým do vztahu vstupujeme. To je do velké míry ovlivněno tím, co každý z nás zažil ve své původní rodině - jaká v ní byla role matky a jaká role otce, jaké zvyklosti v té rodině panovaly... A to až do takových „směšných“ detailů, jaké bylo třeba složení vánočního bramborového salátu. Ano, i to se pak po uzavření manželství stává v nové rodině předmětem sporů. A pak jsou tu rozdílné pohledy na výchovu dětí, na rozdělení prací v domácnosti, názor na potřebnou míru udržování pořádku atd. atd. O tom všem, jak vše sladit, a hlavně jak si počínat, abychom byli

schopni zastavit vznikající stres s jednoznačnou koncovkou propuknutí hádky, bylo celé to nesmírně obohacující setkání. Každému doporučuji se „Setkání po Štěkni“ zúčastnit, až bude opět po roce uspořádáno. Dostalo se mi tolik rozumných rad a živých příkladů z manželského a rodičovského života - a to jsme s manželem svoji už 41 let. Stále je co se užitečného učit! A protože je do příštího setkání ještě daleko, předávám doporučení jedné z účastnic - totiž že plná užitečných rad je teď Paulínkami vydaná knížka „Hledej Pokoj a zůstavej v něm“ (autor Jacques Philippe, cena 119 Kč vyšlo 13. 2. 2017).

Pozvánku na „Setkání po Štěkni“ uzavřu ještě vyzdvižením jeho dalších předností. Těmi jsou práce ve skupinkách spočívající v odpovědích na velice dobře k tématu zaměřené otázky, čas vše zažít v klidu před vystavenou Nejsvětější svátostí, možnost přímluvných modliteb a zakončení mší svatou. Letos v ní o. Aleš Opatrný zdůraznil slova z prvního čtení, z Izaiáše, že Bůh je ten, kdo zazdívá trhliny, a vyzval nás, abychom ho neváhali o zazdění trhlin v našich vztazích v modlitbě požádat...

Přeji všem hluboké prožití postního období.

Helenka Hříbková

Dospělí
zájemci o přijetí
svátosti křtu
nebo o první svaté
přijímání

mohou přijít
na společné
setkání
25. dubna
od 18:00

(Vršovické nám. 84/6)

nebo kontaktovat
faráře

Kontakt:
P. Mons. Artur Matuszek, Th.D.
tel: 607084855
email: farar@farnostvrsovice.cz

P O Ř A D B O H O S L U Ž E B a další základní informace

Výjimky a změny najdete v kalendáři na příslušný měsíc.

Eucharistie a bohoslužby slova

neděle	8.30	kostel sv. Václava
	10.30	kostel sv. Václava (pro rodiny s dětmi)
pondělí	18.00	kostel sv. Václava
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše
středa	18.00	kostel sv. Václava
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše
pátek	18.00	kostel sv. Václava
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše

Svátost smíření / duchovní rozhovor

- Vždy půl hodiny před mší svatou u sv. Václava
(pondělí, středa a pátek v 17.30, neděle v 8.00 a 10.00)

Farní kancelář pro veřejnost

úterý	16.00-18.00	fara - Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)
čtvrtek	9.00-12.00	

- Službu v kanceláři zajišťuje a finanční záležitosti (hl. dary) vyřizuje Ivona Nováková
email: yvonanovakova@email.cz

TÝDENNÍ PROGRAM *pravidelných aktivit*

Po	13.00-14.00	Mariina legie /I. Ditrich/	FAR č. 1
	16.00-16.45	Náboženství 1. a 2. třída /H. a P. Svobodovi/	SÁL
	16.00-16.45	Náboženství 3. a 4. třída /S. Kocourková a B. Matochová/	FAR
	18.15-19.30	Spolčátko (náboženství pro druhý stupeň) /M. Rechnerová/	SÁL
	18.30-19.30	Angličtina pro dospělé /M. Müller st./	FAR č. 1
	19.00-21.00	Společenství díky, chval, přímluvných modliteb a duchovního vzdělávání /H. Hříbková/	VÁC boční vchod
	19.30-21.00	Farní charita /H. Rechnerová/ - 1. pondělí v měsíci	FAR č.3
Út	16.00-18.00	Úřední hodiny farní kanceláře pro veřejnost /I. Nováková/	FAR kancelář
	16.45-17.30	Biblická hodina /J. Nagy/ - 2. a 4. úterý v měsíci	FAR č. 1
St	10.00-12.00	Setkávání maminek s dětmi /M. Schaeferová/	FAR č. 1 a 2
	16.30-17.30	Náboženství 5. a 6. třída /M. Peroutka/	FAR č. 1 a 2
	18.30-20.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
	19.00	Společenství „Lístek“ - 1x za 14 dní /M. Kafková/	FAR č. 3
Čt	8.45	Setkání při čaji /M. Müller starší/ - 1x měsíčně dle oznámení	FAR č. 1
	9.00-12.00	Úřední hodiny farnosti /I. Nováková, A. Matuszek/	FAR kancelář
	16.00-17.00	Náboženství pro nejmladší děti /K. Jančeoová/	FAR č. 1 a 2
	17.45-18.45	Divadelní kroužek /D. Vacková/	FAR č. 1 a 2
	19.00-22.00	Zkouška kapely Missa /J. Tomsa/	FAR č. 1
	19.00	Modlitba matek /H. Rechnerová/ - liché týdny školního roku	FAR č. 3
Ne	8.00-8.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
	9.00-10.15	Zkouška farní scholy /O. Škoch/	SÁL
	16.30	Představení farního nadnárodního pimprlového divadla - poslední neděle v měsíci, kromě prázdnin	FAR č. 1 a 2
	19.00-21.30	Společenství mládeže /K. Jančeoová/ - 2. neděle v měsíci	SÁL
	9.00-10.15	Zkouška farní scholy /O. Škoch/	SÁL
	16.30	Představení farního nadnárodního pimprlového divadla - poslední neděle v měsíci, kromě prázdnin	FAR č. 1 a 2
	19.00-21.30	Společenství mládeže /K. Jančeoová/ - 2. neděle v měsíci	SÁL

1. 4.	So	9.00	Úklid kostelů	VÁC, MIK
2. 4.	Ne	8.30, 10.30	Prodej přáníček od Zajíčka na koni	VÁC
2. 4.	Ne	11.30	Schůzka rodičů prvokomunikantů	SÁL
4. 4.	Út	19.00	Setkání pastorační rady	FAR
6. 4.	Čt	8.45	Setkání seniorů při čaji	FAR
7. 4.	Pá	17.15	Křížová cesta	VÁC
7. 4.	Pá	18.45	Postní duchovní obnova pro ženy	SÁL
8. 4.	So	8.30	Den seniorů a nemocných (svátost smíření již od 7.00)	SÁL
8. 4.	So	15.00-17.00	Příležitost k svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru	VÁC
11. 4.	Út	19.00	Setkání ekonomické rady	FAR
13. 4.	Čt	18.00	Zelený čtvrtek - eucharistie	VÁC
14. 4.	Pá	17.00	Křížová cesta	VÁC
14. 4.	Pá	18.00	Obřady Velkého pátku	VÁC
15. 4.	So	20.00	Velikonoční vigilie	VÁC
16. 4.	Ne	8.30, 10.30	Slavnostní bohoslužba	VÁC
17. 4.	Po	8.30	Velikonoční pondělí - eucharistie	VÁC
18. 4.	Út	19.00	Otevřené setkání k novému evangelizačnímu projektu farnosti	FAR
21.-22. 4.	Pá, So		Ekumenická polovíkendovka pro rodiny s dětmi	
28. 4.	Čt	18.30	Setkání zájemců o křest a první svaté přijímání	FAR
30. 4.	Ne	16.30	Představení loutkového divadélka	FAR

Webové stránky farnosti
www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti
na provoz farnosti: 280828389/0800,
na opravu varhan: 186817149/0300

Kontakty
farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.
tel: 607 084 855
farar@farnostvrsovice.cz
výpomocný duchovní P. Pavel Žák
tel.: 607 816 366
email: p.pavel.zak@email.cz
pastorační asistent Martin Peroutka
tel.: 702 075 417
email: asistent@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejně, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 30. 4., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 19. 4. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, případně osobně v kostele sv. Václava. Šéfredaktor: Martin Peroutka (Martin). Redakční rada: Artur Matuszek, Simona Kocourková, Jan Rückl (JR), Pavel Švarc (PaS), Alena Králová (AK), Pavel Mikula, Anna Tesařová (@). Příspěvatelé: Marta Adamcová, Helena Hříbková, Hana Kučerová Rechnerová (Hanka), Radana Šatánková, Michal Žilka. Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Martin Peroutka, výtisky pro nás zkompletovali Polákovi